

חתיכה נצשית נביטה

עוטיי חתיכה נצשית נביטה פיא בנא' הפמרת את המשנה בחולין בסיפת חלב שנבטה על חתיכת בשר. אד לפנ שמתחילים לבאר את סוטיי חצני' מטינ' המשנה חידוש בנעז לבטיצה ע' נפילת טפח בתבשיל-

1' המשנה חולין ד' ק"ח ע"א, סיפת חלב... ורש"י

טפת החלב שנבטה על החתיכה מתערבת עס כל הקדרה אחרי שניצר את הקדרה או כסף אותה (דבור בחתיכה שפיא מחוץ לרוטב - אחרת פיתה פטיפה מתערבת בכל עס לטכא נצור וכיו"ו)

2' ש"ע י"ד סי' ז' ב' סעיף ב'... אותה חתיכה ורמ"א... כוללה אסורה'

פשוט ורמ"א לשיטתם לציטע שנהלקו באם סמכין על צימת או

3' ע"ז ע"ס ס"ק ע'... רק כדי לביטה'

הפ"ז הקשה טענה שנובטה על חתיכה חתחת מחוץ לרוטב דין כ"ל אינן אסור יותר מכדי לביטה (דפי פמחבר) ולמה כאן יש זורק בששים?

4' ע"ק ע"ס ס"ק באמצע, אפטר דעאנ' חלב... הפשר פואו מן'

הש"ק פביא טענה תירוטי.

א. חלב נקרא אסור מן (אבל הקשה למה אינן מפאפז בכל פתבשיל בלכא נצור או כיו"ו)

ב. אסור ז' בלחם בקדרה חתחת נקרא דרק ביטול (וצ"כ אינן ביטול מנא שפרי אינן מפאפז בכל הקדרה)

ג. נדובר בבשר מן (ונאסרה פחתיכה מדין פיאום)

5' ארוק פשחן סי' ז' ס"ק י"ב, ויש מרבותין... בכל פחתיכה', ודע...

הצורה ש' פסביר שחלב נקרא מן דענן לטכור כל פחתיכה שנבט עליו אבד אינן מן מנא לפאפז לתוק פתבשיל. ופנה הצורה ש' פוסיל שאפי' אם יש ששים בחתיכה צדין ז' ריק לביטה - ופינן דתירוץ פראשון שחלב נקרא מן וכן דתירוץ פשטי שפבשר מן, אבד לפי פרי' ומפריש' שפנעז לחתיכה נקרא ביטול לכאורה לז' לביטה

6' ע"ס בנא' ק"ח ע"א, אחר רב כיון שנתן טעם... שפן מנינ' ורש"י

ד"ר יפודה שסובר מין במינן לטכא בלחם, אם אין ס' בחתיכה נאסרה פחתיכה, ופבשר צ"ל אסור ואסור את כל פבשר שבקדרה א"ל אם יש ס' כנעז שפרי מין במינן פואו (לקמן נראו איך פחתיכה מפאפזת לתוק פתבשיל א"ל מצינען שבטכא נצור וכיו"ו אין פחלב מפאפז אטכא לתוק פחתיכה)

7' ע"ס בנא', ומצינו קסבר... אפטר לטכא אסור' ורש"י

רב סובר שפבשר צ"ל נאסר שקבד טעם חלב צ"ל ביטול ושוב אינן נותר אפי' אם פיו סוכים מנן את כל פחלב, ולכן ז' ששים כנעז פבשר - ולפי' אחר פבשר שפואו מין במינן לטכא בלחם לפי ר"י.

8' ע"ס, וסובר רב... נבטה פואו' ורש"י

הנא' הקשה טענה פחלב שנבט בבשר נאסר ושוב אסור אחר פחלב במשפ' לפי רבי יפודה

9' ע"ס ק"ח ע"ב, ופכא במצינו עסקינן... וסידקו' ורש"י

כל זמן שפקדירה מצטע רתיחה אין פבשר מפליט חלב שבטע

ופנה - להפכה פרי ק"ל כרבנן מין במינן בלחם - מפרי' ברוב ומדרבנן בסי' - וצ"כ כשנבט בשר לתוק חלב חתחת לכאורה אין נפק"מ בזה סטלקו קודם שנה מרתיחתו ולטעם דין בששים -

10' ש"ע י"ד סי' ז' סעיף ג'

הפ"ז כרב אפטר לטכא אסור ופחתיכה נצשית נביטה

11' ע"ס סעיף א' ורמ"א

לפי פשוט שסוכים על צימח, אם סלקו קודם שנה אצמח גוי, אבד אם לטכא סלקו צד אחרי שנה מרתיחתו פרי נאסר עס קבילת חלב דפינן מה שנבט מן פבשר וממילא אפילו אם אין טעם בשר בחלב פחלב צדין אסור מחמת חלב פאיסור שבו ואינן מותר אטכא אם עס פחלב שנבט בלחם בששים, ולפי פרי' אטעם אין סוכים על צימח וז' ריק ששים בחלב כנעז פבשר

12' פמ"ע טע"ז סי' ז' ס"ק א' ד"ה ויש... ס"א חלב', ופתיחו'... כולו פואו'

פמ"ע הקשה למה עס לפי פרי' ורמ"א אין נפק"מ בין סילוק קודם שנה לסיטוק אחרי שנה - שפרי אם לטכא סלקו צד לאחר שנה פחלב מרתיחתו לטכא די בששים כנעז פבשר אטכא ז' ריק ששים עס כנעז פחלב שנבט מפבשר! ותירוץ פמ"ע מנא וטכא ידוע כנעז חלב נבט ונפלט פקילו שפרי זה שז' ריק ששים במין במינן פואו מדרבנן - ופתיחו' כל שיש עס ששים כנעז פבשר.

מנדן את דברי המשנה בעת חלום שנהגה על החתיכה - אם אין ששים בחתיכה כלל הפכה אסורה. אבל אם נצר או כסה את הקדרה אז אם יש ששים בכל התבשיל כלל הפכה ככל מותר. ראינו גם את דברי רב על פירושא שאם אין ששים בחתיכה נצטית נבילה ושוב אסורת את התבשיל בכל שבו לשיטת רבי יהודה מן בנין לא בעל.

חולין דף ק"ח ע"ב, ואפשר לסווחו ע"מ תנאי פ"א... ובחתיכות' ורש"י

ה"מ דמנהג שדפי רבי יהודה נאסר בכל דם אין ס' בחתיכה כלל הפכה מפני שסובר חצני' אבל לרבנן אין שנאסרה בחתיכה שוב הותרה ב"ה' שאר התבשיל דאפשר לסווחו מותר (עדין לא פסבירו איך בחתיכה מצבירה בליצה תבשיל)

פ"ב, אחר רבי... ואפשר לסווחו אסור'

אם לא נצר כלל אין ס' בחתיכה כלל הפכה בחתיכה אסורה ותבשיל מותר. אם לא נצר מ"ד אע נבילת הפכה אבל נצר אח"כ חזרה בחתיכה לאסור את כל התבשיל

פ"ג דף ק"ט ע"א, מכלל... כסה יפה יפה' ורש"י

רבי יהודה אסר אף אם נצר כל המין - וא"כ שאם נצר מ"ד נתעברה הפכה בכל התבשיל ואז אפי' אם אין ס' בחתיכה כלל הפכה בתבשיל שכולו מ"מ' דס' - בכל זכות חיישין שבתחלה לא נצר יפה ונאסרה בחתיכה ולבסוף נצר יפה ואסרה בחתיכה את כל התבשיל. ורבי - אף שסובר כר"י דאפשר לסווחו אסור - בכל זכות פתיר כשנצר מ"ד ולא חשש למכא לא נצר יפה, וא"כ כשאמר רב שחתיכה נצטית נבילה ואסרת את כל התבשיל הכולל פיתה דאיפה שנצר רק בסוף ולכן נאסר התבשיל (אם לא עשה כר"י גם בנצר כל המין)

פ"ד י"ז ד"ו ז' ס"ב סעיף ב' ורמ"א... דלכא ע"כ החלב'

הש"ע פסק כרבי - לא נצר בתחלה אלא לבסוף בחתיכה נצטית נבילה (א"כ אין סוברין מן בנין בס' ולא בכל שבו) - אבל אם נצר מתחלה וצ' סוף כל התבשיל מ"מ' דס' כלל הפכה.

פ"ה ס"ק ה'... בתחלה ובסוף בעיני' ובסוף, מ"מ דעת מהר"י ו' חביב'...

הרמב"ם כתב שכדי לזכור את התבשיל לבעול את הפכה חייבים לנצר מתחלה וצ' סוף - הש"ע פצתיק את דברי הרמב"ם במלכות וסובר שנאמרו בדוקא. והש"ק פוסק כמהר"י ו' חביב שא"ל לנצר אלא בתחלה

רמ"א פ"ה, וכן אם נצר בתחלה... שנהגה שם באיסור'

הרמ"א פסק שא"ל לנצר אלא בתחלה (וכמ"ע בש"ק)

רמ"א פ"ה ע"ד, וכן אם לא נצר כלל... ושאר הקדירה מותר'

אם לא נצר כלל לא נאסר התבשיל - אבל הרמ"א משום מה לא פתיר את התבשיל אלא כשיש בו ס' כלל הפכה -

פ"ה ס"ק ו'... בש"ס ופוסקים'

הש"ק תמה למה ז' ששים (ותירונו נראה לקמן)

פ"ה י"ז ד"ה שם, וכן אם נבד... ורמ"א

דכאורה כן סובר המחבר שגם בנצורבסוף בלבד מוצי' לזכור את כל התבשיל לששים - והוא תמוה

פ"ה ס"ק ח'... וכן הוא בעיקר בדברי הרמב"ם'

ה"מ פ"ה שגם הרמב"ם כוון לנצור מ"ד

פ"ה ע"ה, לכך נראה דהדברים כפשוטן... כל הקדרה לבעול, ואין להקשות... עכ"ל'

שיטת הש"ק היא שאם לא נצור על איזו חתיכה נבילה אין חנ"מ נאסר בכל כדי שאם יש גם חלב בחתיכה י"א ע"י הנצור - וכ"כ במחבר, אבל הרמ"א חולק (וכשיטת פאור) -

פ"ה ע"ה שם בסוף, ונראה דגם דעת פאור... נצור אח"כ'

כשא"א לזכור אין חנ"מ גם לפי פאור, אבל כן אם ה"י נכרי אע"פ כל החתיכות אולי ה"י מוציא את החתיכה שיש בה גם חלב.

נמאנן אסע נעלעכע אפאט חלעל אע חתיכת בשר ואין בך ששים כגד? האפא נאוסררר החתיכה אבדל התבשיל
מוותרת, ודוקא במקרה נוצר או כסף את התבשיל לעומר זמן (לעא נוצר בתחלה אבדל נוצר לעסוף?)
אוסרת החתיכה את התבשיל אס לע שיש בתבשיל ששים כגד? כל החתיכה - מפנן שהחתיכה אצט
נעשית נביעה.

1' תוס' חולין דף ק"ח א"א ד"ה אפת חלב

התוס' פירש שהחתיכה במשנתנו אומרת חוץ לרוטב ואילו פיתה מונחת ברוטב פ"ה כל התבשיל מלכר
לששים כגד האפא.

2' חולין דף ז' א"ב משנה..., ואוסררר, ותוס' ד"ה אס יש בה, מנע ק"ת...

התוס' הביא את שיטת רש"י שאפילו אס החתיכה שקוצה במק"ת בתוך הרוטב אס נעלעכע האפא אע
החלק שהוא מצד לרוטב אין שאר התבשיל מלכררר לששים כגד האפא. אפר"י חולק וסובר שאפילו אס
נעלעכע האפא אע החלק שהוא מחוץ לרוטב מלכררר כל התבשיל לששים כגד האפא.

3' ש"ע י"ד ס' ק"ה סעיף ד', וכן אס נעלעכע...

הש"ע הביא את מחלוקתם של רש"י ופר"י ולעא הכריע - ופוסק שדפי רש"י כסא אין התבשיל מלכררר לעלע
את האפא כך לע נאוסר התבשיל כשאין ששים בחתיכה אעלע אס נוצר או כיסא את התבשיל אחר כך.

4' א"צ י"ד ס' ז' ב"ב ס"ק ב', וכתב האור... הרוטב מוליק לעאר

שיטת הש"ע פ"א שלפי רש"י למרות שאין התבשיל מלכררר לעלע את האפא, בכל זאת פיות והחתיכה
מונחת בתוך הרוטב במק"ת - אס אין בחתיכה ששים כגד האפא ונאוסררר - שוב אוסרת את התבשיל לע
לעלע נעאר.

5' ש"ק ע"ב ס"ק ד'

הש"ק פסק כר"י - שהפ"א דעת רוב ראשונים.

6' א"צ ע"ב ס"ק ב' בסוף, ומדברי השו"ע...

הא"צ הבין שהשו"ע כאן אוסק בחתיכה שמק"תה ברוטב ולכן כשאין ששים בחתיכה נעשית נעלעכע ואוסרת
את כל התבשיל לע לעלע נעאר - וכשיטת הש"ע ברש"י.

7' נקודת הכסף ע"ב... כדמסיים בספ"א

הש"ק חולק אע הש"ע וסובר שהשו"ע אוסק בחתיכה שכולה מחוץ לרוטב - וצוה אוסרת את כל התבשיל
הכוונה לעיפא ענער לעלעכע.

ופנה, לעלע - אוד לעלע שדמנן אע חתיכה שמק"תה ברוטב-ראינו את דברי פרמ"א אס אין ששים בחתיכה
כגד האפא ולעא נוצר את התבשיל התבשיל מותר בתנאי שיש בו ששים כגד האפא ופקשש ע"ש הש"ק לעלע
פ"א ז"ררר - ששים - אס אין התבשיל מלכררר לעלע את האפא מלכררר את החתיכה פ"י מוכח אין
האפא מפאפאת לתוך התבשיל - ולמה יש ז"ררר בששים כדי לעתירו! -

8' ש"ק ס"ק ו', וכו'... אין פקדורה מלכררר

לפי הש"ק אוסק פרמ"א בחתיכה שמק"תה ברוטב ופרמ"א הסתפק אס הפלכע כרש"י או כר"י - ולכן,
אס יש ששים בתבשיל כגד האפא התבשיל מותר משה נעשך - לעלע רש"י מפנן שאין חתיכה שמק"תה
ברוטב מפאפאת לתוך התבשיל אס לע נוצר (ועלע כדברי הש"ע ברש"י), ולפי פר"י כל התבשיל
מלכררר לעלע את האפא בששים - אצ"ע שיש בתבשיל ששים כגד האפא אוסר פרמ"א את החתיכה
לעלע לעלע רש"י אין התבשיל מלכררר.

ובל זו פ"א לעלע הש"ק, אבדל לעלע הש"ע רש"י אס אין ששים בחתיכה כגד האפא נעשית נביעה
ואוסרת את התבשיל לע לעלע נעאר - פ"י דברי פרמ"א הם שלעא כרש"י ועלע כר"י - שלפי רש"י ז"ררר ששים
בתבשיל כגד כל החתיכה, ולפי ר"י כשיש ששים בתבשיל כגד האפא לע החתיכה אצט מותרת! -

9' א"צ ס"ק פ', וז"ל דרמ"א מחמיר... אעלע לעפוסוף

הא"צ למד שהרמ"א פסק כר"י אבדל החמיר לעאוסר את החתיכה אפילו אס יש ששים בתבשיל מנע
לעלע לעלע נעששע לעלע האפא בשוה.

וא"כ - לעלע הש"ע פסק שהשו"ע כרש"י ופרמ"א כר"י (אעלע שהחמיר בחתיכה אצטמה), ואילו לעלע הש"ק שהשו"ע
לעלע הכריע ופרמ"א חשש לעלעכע.

10' חידושי רע"ק איג"ר ע"ב ד"ה תימ"א

רע"ק תירץ את דברי פרמ"א באופן פשוט - מעדובר בחתיכה שכולה מחוץ לרוטב ובכל זאת ז"ררר ששים
בכל התבשיל מנע האפא ענע מפאפאת לתוך התבשיל!

למדנו שחתיכה נאסרת מחמת שפת חלב שנבלה עליה, נצשית נבילה - ואם אח"כ נצרו או כיו
את הקדרה שחתיכה אסורת את כל התבשיל אם לא שיש בתבשיל ששים כנגד כל החתיכה. גמרא
מ"ג ע"ג שם חתיכה נבילה - ונחלקו פראשנים בכונת פמרא.

ראינו בגמ' שרוב סובר כרבי יהודה שחתיכה נאסרת מחמת שפת חלב שנבלה עליה, נצשית נבילה - ואם אח"כ נצרו או כיו
ראינו ששונה דין משנה במ"ג ע"ג ששים של חתיכה נבילה עליה או שסבורים ששים כצ"ק דאורייתא -
שם מ"ג ע"ג דאורייתא אחרי שיש חתיכה נבילה עליה או שסבורים ששים כצ"ק דאורייתא -
מפתח אבות, אב"ד במ"ג ע"ג רבי יהודה למרות שאין פאיסור בהם - הפיתר נשאר פיתר ולא יקרה ד
שיאכ"ל כזית איסור בכדי אכילת פרי.

ופנה, אם במ"ג ע"ג א"ל יש הבדל בין משנה איסור שנבלה עליה דפיתר לבין איסור הרבה שנבלה עליה דפיתר דאין
פיתר ששים כנגד פאיסור - שפ"י א"ל ששים של חתיכה נבילה עליה (כשם שם מ"ג ע"ג) בכל זאת
לזרז חז"ל מ"ג ע"ג א"ל איננו - וכל שאין ששים בפיתר כנגד פאיסור נתפסק הפיתר לאיסור מדרבנן ומכ"כ
אותו מכות מדרבנן על אכילת כזית מפתח אבות. אב"ד כשיש בפיתר כדי לבלע את פאיסור בששים - אפ"ל
לשיטת רבי יהודה שחתיכה נאסרת מחמת שפת חלב שנבלה עליה דפיתר לאיסור אפ"ל מדרבנן.

לכאור הפקדנה זו ניתן לרבות את דברי פמ"ג ופירושם של פראשנים -

חולין ד"ק ע"א, דרש רב רב רב... מפני שפני מינה, ורש"י

לשיטת רב שחתיכה נצשית נבילה, אם נתבשל חתיכה פיתר עם חתיכה נבילה ופ"י הנבילה כדי ליתן
עם הפיתר נצשתה החתיכה נבילה, ואם אח"כ פוספו לקדרה עוד חתיכות של פיתר נאסרו כולן - ואפ"ל
אם החתיכות החדשות פ"י ששים החתיכה פראשנים שפאיסור - מפני שאין במ"ג ע"ג א"ל.

ע"ב בגמ', אינר ליה רב ספרא... לא נתן אע"פ נמי, ורש"י

פמ"ג ע"ב הבינו שחתיכה נבילה לא סולקה מפקדנה כשנבלה על חתיכות של פיתר - וע"כ נה פקדו
למה אסור רב דוקא אם פיתר נבילה כדי ליתן עם החתיכה פראשנים של פיתר - אם לא פ"י רב
כדי ליתן עם פרי נבילה אסורת את כל החתיכות במשנה שפני מינה?

ע"ג, אינר ליה... וסלקו, ורש"י

מזכיר כשס"ל את הנבילה קודם שנבלו החתיכות - ולכן אם נבילה אסרה את החתיכה פראשנים על
פיתר בכדי נתינת א"ל יכולה החתיכה לאסור את שאר החתיכות, אב"ד אם החתיכה פראשנים
ע"כ לא נאסרה אלא מחמת משנה אינר יכולה לאסור את החתיכות שנבלו ע"כ.

הפס"ג בגמ' לכאורה הו"ל שחתיכה פיתר שפאיסור מחמת בליעת משנה איסור אין בכחה לאסור חתיכות
אחרות וא"ל שכולן מאותו פני - ול"ל אמרין שפמשה של איסור נבלה בפיתר חוזר אוסר את החתיכות
החדשות מ"ג ע"ג - שכבר אין זה משנה אלא משנה (בלשון פאחרונים, תרי משנה)

תוס' ע"ד בשקדס וסלקו... בכ"ד דפו

תוס' פקדו - אפ"ל אם לא פיתר נבילה בחתיכה ראשונה בכדי נתינת אע"כ, אחרי שפאיסור החתיכה
פראשנים מחמת משנה נבילה ושוב תאסר את החתיכות שנבלו אחר כך - אין כאן משנה ממש
ל"ל משנה איסור אמור?

ע"ה בתוס', וכוונת ר"ת... אלא ע"כ שפאו

שיטת ר"ת פ"א אין החתיכה נצשית נבילה כשלא נתפסק הפיתר לאיסור - ואם לא פ"י נבילה כדי לתת
עם החתיכה פראשנים - א"ל שפ"א אוסרה משום שבלעה משנה איסור - פ"י לא נתפסק לאיסור ומ"ל
ל"ל נצשית נבילה.

ע"ו, ורבינו אפרים... ואין לריק שיצור ששים של אותה חתיכה

שיטת רבינו אפרים פ"א אין אחרים חתיכה נצשית נבילה אלא בבשר בחלב מפני ששנים פיתר ופתח
פ"א שפאיסור, אב"ד בשאר איסורים אפ"ל אם נאסרה החתיכה מחמת בליעת נבילה לא נצשית החתיכה
נבילה.

בנ"ע לפ"כ פ"י לא ק"ל כרבי יהודה במ"ג ע"ג, אב"ד יש נפקא מינה בין שיטת ר"ת לרבינו אפרים
מקרה נבילה על חתיכה שבתבשיל פמונת מחוץ לראש ואין בחתיכה ששים לבלע, ואח"כ
נצ"ל או כסה את הקדרה - שפ"י ר"ת לריק ששים כנגד כל החתיכה ואפ"ל רבינו אפרים א"ל ששים
אלא כנגד פמשה.

ע"ז ע"י ז"ל סע"ד ד' דברי פמחבר ומ"א... ואין לשנות

פ"י פסק כרבינו אפרים ופמ"א כ"ל.

ע"ח ע"כ ס"ק י"ב

לכ"ז אין חנ"ג מדאורייתא אלא בבשר בחלב, ונחלקו ר"ת ורבינו אפרים באם יש חנ"ג דרבנן בשאר
איסורים.

פ"י מ"ג דת"י ס"י ז"ל ס"ק י"ב... בשאר איסורים מפת

פמ"ג ע"ג פ"א דת"י שיש חנ"ג דאורייתא אם בשאר איסורים (לכאורה מ"ג ע"ג כצ"ק - שפיתר שבלע
איסור - הו"ל ע"כ נאסר.)

למדינת את שיטות ר"ת ורבינו אפרים בלעז לחנ"ג בשאר איסורים - שדפי ר"ת כשם שאחרי שנבדע חלם בחתיכת בשר הפהר צלמו נחשב לנביעה ואם אח"כ נתבשר עם אור בשר נאסר הכד אם אין שם ששים כגד החתיכה הראשונה ואצ"פ יש שם ששים כגד החלם הפדע החתיכה. כך החתיכה פיתר שבלעז איסור אח"כ נתבשר עם פיתר זריק ששים כגד החתיכה. ורבינו אפרים חולק וסובר שדן חנ"ג נאמר בהר בחלם בלעד ובשאר איסורים זי בששים כגד פאיסור. ראינו שפשי"ע פסק כרבינו אפרים ופרמ"א כר"ת.

ובבשר בחלם צלמו למדינת את שיטות ר"י ורש"י בלעז לחתיכה שנקליתו ברוטב - אים נפלע ספת חלם עג ק"ב פלע"וין של חתיכה בשר שנקליתו בתוך פרוטב ונקליתו למעלה מפרוטב - לפי ר"י דין כאילו כל החתיכה שקוצה ברוטב ואם יש בכלה בתבשיל ששים כגד הפסע הכל מותר, ולפי רש"י - לפי פש"ק דין כאילו כל החתיכה מחוץ לרוטב ואם אין ששים בחתיכה כגד הפסע החתיכה אסורה אבל שאר התבשיל מותר אם לא נער וכספ אח"כ. ולפי פש"ק אחרי שנאסרה החתיכה אסורת את כל התבשיל אם בלעז נאסר ד שפ"י בתבשיל ששים כגד החתיכה. לפי פש"ק אם מחבר ואם פרמ"א מסתפקים איך הפלעז ולכן פחמיר פרמ"א לראסור את החתיכה אם אין בה ששים כגד הפסע - אית התבשיל אם אין לה ששים כגד הפסע. ולפי פש"ק פסק פשי"ע בהלכות ב"ח כרש"י ופרמ"א פסק כר"י אלא שפחמיר לראסור את החתיכה אצ"פ אצ"פ שם ששים בתבשיל כגד הפסע.

פרמ"א פביא את הפנפגים בלעז לחנ"ג בשאר איסורים, ונחלקו פאחרונם בפירוש דבריו-

1' פרמ"א ז"ל ס"ד, וי"א... ודוקא, שהחתיכה... תוך פרוטב, ולא אחריו... נעשה נבדע (תנינאו)

לכאורה פפירוש פרמ"א פוא כך - מתי אחרים חתיכה נעשית נבדע בשאר איסורים דוקא כשהחתיכה כולל חוץ לרוטב ונפל ע"פ איסור - ולפי פש"ק ע"פ זריק לומר שפכוונג לאופן שנער וכספ לברס"י כי אחרת אין חנ"ג לכ"ע, ואם נקליתו בתוך פרוטב - בשאר איסורים אנו מקילים כר"י ומתירים את התבשיל אם יש בכלו ששים כגד הפסע אבל החתיכה אסורה (כרש"י). אבל בבשר בחלם אנו מחמירים כשיטת רש"י שאם נער וכספ אח"כ זריק ששים כגד החתיכה.

2' ע"ק שם סוף ס"ק י"ט, ונראו דנ"ש פרה...

פש"ק פסביר את דברי פרמ"א כנ"ש - ולשיטתו שפרמ"א חש עם לרש"י ואם לר"י - אלא שבשאר איסורים פקד לענן פתבשיל ולא חש לרש"י, אבל פש"ק צלמו פכריע כדברי פר"י אם בבר"ח ואם בשאר איסורים שכל מלכ"ז כגד הפסע ואין חנ"ג אפילו אם אח"כ נער וכספ.

וכל זה לפי פש"ק, אבל לשיטת פש"ק ע"פ סובר רש"י אים נקליתו בתוך פרוטב ואין ששים בחתיכה כגד הפסע נעשית החתיכה נביעה וזריק ששים בתבשיל כגד החתיכה. ולפי פר"י כד התבשיל מלכ"ז לשיק כגד הפסע ואפילו אם נער וכספ - ופש"ק ע"פ חבין שיטת פרמ"א כר"י - וכאן בין אם נעמיז את דברי פרמ"א בנער וכספ ובין אם לא נער וכספ בודאי לא פסק כר"י - שפרי לפי פר"י בכל אופן לא נעשית החתיכה נביעה אפילו בבשר בחלם!

3' ע"ז סוף ס"ק ה', ותו קשה...

לפי פש"ק פרמ"א כאן (בסעיף ד') פסק כרש"י בבשר בחלם ולשיטתו ברש"י אפילו אם לא נער אם נקלית החתיכה בתוך פרוטב ואין ששים בחתיכה כגד הפסע אחרי שנאסרה החתיכה אסורת את התבשיל וזריק ששים כגד. ובשאר איסורים פסק כר"י וכמו שפסביר פש"ק פרמ"א ע"פ (בסעיף ב') אלא שפחמיר לראסור את החתיכה וא"כ יש ענן סתירה ברמ"א לע"ב בשר בחלם - שבס"ב פסק כר"י ובס"ד כרש"י.

4' ע"ז סוף ס"ק י"ד, ודקיי"ד כרש"י...

למעשה פסק פש"ק כרש"י בבשר בחלם - וכפבנתו בדברי רש"י אים נאסרה החתיכה נעשית נבדע ואסורת את התבשיל אם בלעז נער וכספ. ובשאר איסורים פקד כר"י (לכאורה דוקא במה שנלעז לתבשיל אבל אסורים את החתיכה).

ופנה, בענן חנ"ג בשאר איסורים פקשו פראשונם נכמה מקומות בש"ס מפורש שם אין אחרים חנ"ג-

5' תמורה דף י"ב ע"א במשנה... אלא דפי חשבון (ק"ט), ותוס' ד"ה אין... דנארא'

מפורש כאן אים נפלע תרומה לחולין בפחות משיעור ביאוד ואח"כ נפלע לם אור חולין א"י אלא כדי לבעז את התרומה ולא את החולין שנאסר בתחלם.

6' תוס' חולין דף ק' ע"א ד"ה כשקדס, ואין ראיה... בלע"ז'

פתוס' תירוצו שאין חנ"ג בתצרות איסור ופיתר כשנפגם יבשים

אז קושיא אע שיטת ר"ת יש חנ'נ'ן עמ בשאר איסורים פביאו מהלכות י"ן נסך-

7 אבדודו זרה ד' ע"ז ע"א, כי אתא רבין... ומבטלין אותי, ורש"י ד"ה רובין... נ"א רובא'

כשנע'ל י"ן נסך עבור ע'ל י"ן - ופרי י"ן נסך אינן בטל בחינן עכ"ז ואח"כ נעלו עשס מים אין פנים זריכים עבט'ל את פ"ן שנאסרו - פרי ע"ן אומרים חתיכה נעשית נביעה!

8 תוס' חולין עמ, ולפירושו... כדפירשית'

פתוס' פירשו מהדובר בכמות קטנה ע'ל י"ן עלא פיתו פו כדי עיתו עעס ב"ן ע'ל פיתר - ולפי ר"ת פרי אין חנ'נ'ן באיסור עשפו.

9 ר"ן חולין פרק ח' (ברי"ף נ"ד ע"א), ואחרים תירצו... ומתערה בשופ', ואף תירצו זה... נע'ל פוא'

פרי"ן פביא דברי אלו שר"ן עתרי' ע"ן חנ'נ'ן בדבר ע'ל ח מפני שפכ'ל מתפשט בשופ ופוי כאילו פכ'ל נתערה בבת אחת, אב'ל פרי"ן דחה תירצו זה מ"ען מפורשת שאומרים חנ'נ'ן עמ בחל'ב שנאסר מחמת בליעת בשר ושוב נתערה בחל'ב ע'ל פיתר

10 עמ בר"ן (ברי"ף נ"ד ע"ב), אב'ל פציקר... ע'ל אומרינן ביה חתיכה ע'למה נעשית נע'ל פ' פרי"ן תירצו שחנ'נ'ן בשאר איסורים פוא עזרה אטו ב"ח ולעא אסרו אלעא דרק בישול.

וא"כ יש ע'לן ע'ל שיטת ע'לבי חנ'נ'ן בלח- שיטת פתוס' ע'לפי ר"ת עמ בשאר איסורים אומרים חנ'נ'ן בתערובת ע'ל בלח, שיטת פיש מתרבים בר"ן ע"ן חנ'נ'ן בלח ואפילו בבשר בחלב, ושיטת פרי"ן שבבשר בחלב יש חנ'נ'ן עמ בלח ובשאר איסורים אין חנ'נ'ן אלעא דרק בליעה.

11 ר"א יו"ד סי' ז' ע"ז ד', יש אומרים... נביעה'

פרי"א פביא את שיטת פיש מתרבים ע"ן חנ'נ'ן בלח ולעא סמך ע'ליו אפילו במקום פפסד גדול (מחמת קושיות פרי"ן), ואפילו ע'ל דברי פרי"ן ע'ל ר"ז ע'ל סמוך אלעא במקום פפסד גדול, ובמקום ע"ן פפסד גדול אומרים חנ'נ'ן בלח אפילו בשאר איסורים וכתוס'. ע'לבי יבש ביגע עכ"ז אין אומרים חנ'נ'ן ואפילו בבשר בחלב.

בהפסקות תערוכות למדען את הפאסור לבטל איסור לכתיבה ושאר בטל במציא אסור לו ומ' שנתבטל בשבילי. ובאיסור דאורייתא למדען שגם אם נתערב איסור בפיתר מכבר אסור לפוס' פיתר לתערוכת כדי לבטל את הפאסור (באיסור דרבנן נחלקין פראשונם ודלככה פאחבר מק' ופרא' אסור). פאקור לאיסור המשנה פוא בתרומות-

1' תרומות פ"ה סוף משנה ט', סוף תרומה שנפלה לפחות...', ורמב"ם, ואחר כך... חולין'

תרומה שנפלה לפחות ממנא וכו' נפל דשם אור פיתר- אם במציא פרי ביטל איסור לכתיבה ואסור בדציבד - ואם בשגגה, מלכ' פיתר שנפל באחרונה עם פיתר שנתערב בו פתרומה לבטל במנא.

וה"ר לומר שפיתר ומדובר ביבש ביבש לא אמרין חנ"ג, אבל במקרה ופתרומה ופחולין פיו נגזלים (לפי מה שאנו מחמירים כשיטת התוס' שגם בלח אומרים חנ"ג ואפילו בשאר איסורים) לא פיו פחולין פראשונם מלכ' פיתר לשני' לבטל את פתרומה - ואדרבה, לא פיה אפטר לפיתר את פתערוכת אד שפיה פחולין שנפלו באחרונה כדי לבטל עם את פתרומה וגם את פחולין שנפלו בתחלה.

2' רמ"א סי' ז"ט סעיף י"ב

פדצה ראשונה ברמ"א סוברת כח שמונה, אבל פדצה פשניה סוברת שאחרי שגדע שנתערבה תרומה בחולין כבר נצטפה דימוע וגם בלי דין חנ"ג זריק לבטל את כל פדימוע במאיתים.

3' ש"ק שם סוף ס"ק ט"ו, ואור תימא דאי תימא...

הש"ק דחה את פשיטה פשניה ברמ"א - אס פמשנה פמתירה את פתערוכת בפל בשגג אסוק בלא נגדע - איך שייך מצידי!

4' ש"ק שם סוף ס"ק ט"ו, ...בין נגדע או לא

הש"ק פביא את דברי פאיסור ופיתר שלכא נצטפה פפיתר נבילה אד שגדע אל נפילת איסור לתוכו, ותמה אלו שכל מציני מ' שסובר שאין חנ"ג שגדע אל פתערוכת.

(ולכאורה זוהי שיטת הרמב"ם בשפת חלב שנפלה אל חתיכה בין פחתיכות ולכא נגדע לכאיו חתיכה נפלה שנצטרך את פקדורה ופכח מותר - מפני שאין חנ"ג בלא נגדע כמ"ש הש"ק שם.)

ויזכר לפי פש"ק - שבמקום שאומרים חנ"ג אומרים חנ"ג אפילו קודם שגדע אל פתערוכת, ובמקום שאין אומרים חנ"ג (כלן יבש ביבש ואפי' בהשר בחלב, און בלח ושאר איסורים ובמקום פפסד גדול) אצ"פ שגדע אל פתערוכת - אס נפל דשם אור פיתר מלכ' לבטל את פאיסור וא"ל לבטל עם את פפיתר שנפל בתחלה.

ופנה, בתחלת דברי רמ"א פביא שחתיכה שבדעה איסור לא יותר בנפילה לששים מפני שפחתיכה כבר נ"ג - משמע שלפי רבין אפרים שאין אומרים חנ"ג בשאר איסורים ושכמוהו פסק פאחבר - אס נפלה פחתיכה לששים של פיתר עם פחתיכה אצ"פ מותרת. פאמת פיא שפורש בשו"ע לא כן ומקורו בתורת הבית לפרשב"א כשאביא את שיטת רבין אפרים-

5' תורת הבית לפרשב"א בית רביעי שער ראשון, ונ"מ נודף פרה... שבקדיר"

אף עין פחתיכה נ"ג בכל זאת אין לפתירה מפני שבמציאות אי אפשר לסחוט את כל פאיסור שבו.

6' אור יו"ד סי' ק"ו, ...נתבטל, ובי"

פאור תמה אד דין של פרשב"א, ופב"י פסביר שלפי פרשב"א אחרי שנאסרה פחתיכה מחמת בליעת איסור שוב אינה נותרת אד שנחס ממנה כל פאיסור ופיות ואין פאיסור מתפשט בשוף לעולם חוששים שמא נשאר שם ק"ת איסור וגם אס פקפילא אומר שאין בו צעם נרע של איסור.

7' שו"ע יו"ד סי' ק"ו סעיף א', ...למנרי', וש"ק ס"ק ב', ...ולכא קי"ל פכ"י

בשו"ע פסק כמ"ש פרשב"א

8' שו"ע יו"ד סי' ז"ב סעיף ד', דברי פאחבר, וש"ק ס"ק י"א, ...אכ"ל

כאן פתיר פאחבר עם את פחתיכה!

9' שם בש"ק, וכדי שלכא יסתרו...

הש"ק תיר' שכאן מדובר באופן שלכא ידוע איזו חתיכה פיא זו שנאסרה בתחלה ממילא בטלה אותה חתיכת איסור ברוב חתיכות פיתר - ולכא שייך לאסור את כל פחתיכות מפני שחתיכת פאיסור ראויה לפתכבד בה מפני שאינה אסורה מחמת אצ"פ.

10 עו"ע יו"ד סי' ק"ו סעיף א', מה שאין כן... נבלע ונתערב

בלע בלע פאיסור מתפשט בשוף ופכל מותר.

11 רמ"א ע

לפי הרמ"א שפסק כר"ת ויש חנ"ג בכל פאיסורים ואפילו בלע (שלכא במקום פוסד גדול) לעולם זריק ששים גם כנגד הפיתר שנתערב בו פאיסור בתחלה, אלא שבלע אם פ"ה שם ששים גם מה שנאסר בתחלה פותר.

12 עו"ע יו"ד סי' ז"ד סעיף ו', ורמ"א, וש"ק ס"ק כ"ג, וכתוב בתשובת מפר"ס...

גם לפי הרמ"א אין חנ"ג בפיתר - ופירוש פוא שירקות שנתבשלם עם כזית בשר לכא אמרין שפירקות נעשו כבשר ואם בשלם בכלי חלבי ב"ו א"ז ששים אלא כנגד כזית בשר פבלוע בפ"ס, וחי"ש מפר"ס מלובלין שנקרה ויש ששים כנגד פכזית אב ג פירקות מותרים מפני שפיתר אין לנן את דיען של פרש"א! (ולכאורה ז"ל מדובר בשאין עם בשר בבל"ם וכד פחשש פוא מפני חידושו של פרש"א אחר שנקאסרה פחתיכה מבל"ע איסור איננו נותרת עז שיוסר ממנו כל פאיסור שבלע - ודין זה לא שייך בפיתר.)

5 ומ"מ מודה הרב ז"ל
בחתיכה שנבלעת מאיסור ואח"כ נפלה אותה חתיכה
לקדירה שיש בה ששים לבטלה אפ"ה היא עצמה
אסורה ובזמן שמכירה זורקה ואוכל את השאר לפי
שהיא כבר נאסרה והאיסור הנבלע בתוכה אינו יוצא
ומתערב עם הרוטב והחתיכות שבקדיר'

¹³ והנה בדבר הביצים נודעתי שהם כספנא מארעא שאין נקלטות להוליד אפרוחים וממילא אין להם האיסור בנמצא בהם דם על כל הביצה אלא לזרוק את הדם בלבד. אבל ראיתי אתמול פארמער שעוסק בביצים ואמר לי שיש פארמערס שעוסקים בתרוייהו, להרבות ביצים שלאילו אין רוצים שיבואו מזכרים משום שמתקלקלים מהר, ועוסקים לגדל אפרוחים שלאילו מגדלים זכרים ומחזיקים אלו במקום אחר ואלו במקום אחר, ופארמער כזה כשיש להם הרבה ביצים יותר מכפי שצריכים לגדל אפרוחים מכרים גם את הביצים שנולדו מזכרים בתוך הביצים שבלא זכרים אבל הם פחות הרבה מאלו שבלא זכרים כי מרובם מגדלים אפרוחים ובכלל אלו שבלא זכרים מרובים יותר וא"כ הוא רוב גדול בביצים הנמכרים אלו שבלא זכרים אף מפארמערס אלו. והרבה פארמערס אין עוסקים כלל לגדל אפרוחים ואלו אין להם כלל זכרים וכל הביצים שלהם הם שלא מזכרים ונמצא שמהנמכרים בשוק עוד הוגדל הרוב למאד שהם מאלו שבלא זכרים שאין נקלטות שהדם אין אוסר כל הביצה.

ולכן ודאי יש מקום להתיר סתם ביצים במדינה הזאת מדין רוב.

אבל למעשה כיון דבביצה לא נחשב לרובא דרובא האנשים הפסד כלל וכדחזינן שהחמירו בביצה כל השיטות אף שהוא רק דרבנן שהיה לנו לילך להקל, מה שלא מצינו זה בשאר דברים אף באיסורים דאורייתא לכן כיון שעכ"פ איכא מעוט דבאים מזכרים שהדם אוסר כל הביצה מן הראוי להחמיר אף שאין זה מדינא.

¹⁴ אך לענין התערובות עף חד בחד וכן בנתבשלו אף רק שני ביצים ואפילו ידוע שהנמצא בה דם היא הגדולה וכן הכלי אף שנתבשלה לבדה אין להחמיר לאסור אף לבעלי נפש בסתם ביצים במדינתנו כל זמן שלא ידוע ודאי שהיא באה מזכר

⁵ וכן דגים קטנים שנתבשלו ונמצא באחד מהם דג טמא הדג טמא זורק לחוץ והשאר יש שאוסרין אפילו על ידי ששים לפי שכשמערה המין חמין פעמים בסוף העירווי עם מעט מים ישנו לדג טמא עם עשרים דגים או שלשים ונאסרו וחוזרין ונוגעין המים לכל שאר הדגים ונאסרו

⁶ ואומר הרב רבי ברוך בן רבינו יצחק שהן מותרין מפני שאותן העשרים או השלשים שנאסרו בטלים ברוב בתערובתם כי שין שייך לומר בריה לא בטלה אלא בכריה שאיסורה מחמת עצמה ולא מחמת בליעת איסור אחר ואינן חוזרין ואוסרין השאר שבמחבת אף על פי שנוגעין בהן חמין לפי שאיסור הנבלע ואין איסורו מחמת עצמו אינו חוזר ונפלג ביבש אלא על ידי מים שעמהן כמו שנבאר בעזרת הבורא במצות בשר בחלב:

אמנם ביצים שנתבשלו ונמצא באחד מהן אפרוח או דם הכל אסור דאין רגילות לבשל ביצים כל כך ביחד שיהא עשרים ביצים או שלשים שנאסרו בטלין בתערובת ברוב של הית רלכן טוב להמתין עד שיצטננו קודם שיוציאם מן המים שנתבשלו שם ואם רוצה למהר ישים מים צוננים עמהן לצננם תחילה

⁷ ועוד היה רבינו שמשון אומר טעם אחר להתיר שיש לנו לומר דאיסורה ברובה איתא כדאמרין בפרק התערובות גבי טעעת של עבודה זרה שנתערבה הילכך אין לתלות שבסוף העירווי עם מעט מים נשאר שם הדג טמא

⁸ כתב מורי רבינו יהודה כי אף על פי כן לא היה מצריך רבינו יצחק להגעיל המחבת כי אמר בשביל ספק כזה אין לחוש שנשארו לבסוף אלא העמד המחבת בחזקת כשרות שהייתה מתחילה

למדנו דין חנין בגשר שבעל חלב דכחל דפדעות - ולפי ר"ת גס דענין פיתר שבעל איסור. בראשונים מלין דעות שונות בלגז דחנין באיסור בלזו בכ"ס. במרדכי דפרק ג' פנשה פביא את דעת ר"א גס דעל ספר ר"א גס פמבוסט על סוגיית כחל שגשלו עם גשר אחר מכלי דפוי"א את חלבו- שפתארובת אוסור דדירבנן כחו שלמדנו בתחלת הלכות גשר בחלב-

1' חולין ד' ז' א"ב, אמר רב אשי כי פוינן... כחתיכה דנבלה, ורש"י ד"ה אולא מצתה

הנה' הקשה גס כשנתבשל כחל עם גשר ז' ריק ששים (וליתר דיוק- נ"ט) כגדז כל פכחל - פרי און אוורים שי"א כל פחלב בגשר, וא"כ למה כשנתבשל שנת עם גשר אחר ז' ריק שוב ששים לבטל - פרי כל פחלב כבר י"א מנן? וחירבה פנה' ששם גשר פכחל אוסור מפני שנשש נבלה (פנדרבנן).

2' מרדכי חולין פרק ג' פנשה סי' תרע"ט, כיון דאמר רב יצחק... כמה נפק מיני'

שיטת ר"א (דכאורה) פ"א שבכלי חרס פיות ובי אפשה דפוי"א מנן את דליצת פאיסור און קוראים בזה, אפשה דסחא אוסור, ומחילא פחרס עליו נשש נבלה - ואפ"ל אס גשלו בו כזית נבלה יכחל פקדנה דאוסר אז כז' ששים כגדז פחרס שבה, אבל בכלי מתכת - אפשה דפוי"א את פבלז בה עם י' פלעדה - פרי אפשה דסחא מותר ול"א נשית פמתכת נבלה.

אז שתי שיטות בענין ברשב"א-

3' תורת הבית דברשב"א בית רביעי שער א', אולא מיהו... דבעה דבד'

כל דפי ברשב"א וג' דפי פרחב"ן אין חרסו של פכלי נשש נבלה, דפי פרחב"א אס גישל גשר בכלי וא"כ חלב נשש פבשר נבלה, ולפי פרחב"ן אין חנין בבלז וא"כ ששים אולא כגדז פחלב.

4' ש"ע י"ד סי' ז' סעיף ה' ורמ"א

שיטת ראשונה - שיטת ברשב"א, י' מ' מויער בש"ע - פרחב"ן, ויש שאין מחלקין ברמ"א - שיטת פרא"ם.

5' ש"ק ס"ק כ"א, פיש מחלקין פואו מ"ש בת"ח...

פש"ק סובר מ"ה פמרדכי (בה פרא"ם) דא ר"ה דחייב ששים כגדז פחרס, ולכל פיותר ז' ריק ששים כגדז פבלז כדברי פרחב"א - ובכלי מתכות אין חנין אפ"ל עם פבלז (וכשיטת פרחב"ן). ובפוסד מרובה סומכים על שיטת ר"א.

6' ז"ט ס"ק ח' באולא, ונראה ד' ברור דפמרדכי... כן נראה ד' אכ"ע, ובסוף, ולע"ז...

פש"ז פבין את דברי פרא"ם כפשוטו - כל"י חרס שבעל איסור נשש פחרס נבלה, ובכלי מתכת ל"א נשית פמתכת נבלה אולא פבלז נשש נבלה כשיטת פרחב"א - ולפי פש"ז חוששים לשיטת ר"א בבר"ח אולא ד"א פשאר איסורים.

ופנה, אחרי שראינו שיש חנין בכלים (ש"ע כרשב"א, רמ"א כרא"ם) חוזרים און למחלוקת שלמדנו בסוגיית בר"ח דרך גישול עם כחל איסור מפאפז בתוך כלי - שלפי רש"י ופר"ן כל"י גשרי שפותז עליו חלב ל"א בלע פכלי מפחלב אולא במקום מלע פחלב בכלי וקליפה סביבו - וא"כ לכל פיותר ל"א נשית נבלה אולא כז' קליפה, ולפי פוסמ"ט (וכן דפי פרחב"א בכלי מתכת) פחלב מפאפז בכולו ומסתמא בלע בששים בגשר פבלז דפונת פכלי, ולשיטת פוסמ"ק מספקא לן אז כחל מפאפז - ויש מקום לחשוב מלע מפאפז בחלק מן פכלי אולא בכולו - באופן שלע בלע בששים וחלק מן פכלי נשש נבלה -

7' ש"ע י"ד סי' ז' סעיף ה', וש"ק ס"ק כ"ב

פש"ע פסק כחו פוסמ"ק ולכן מספק נשש חלקו של פכלי נבלה - אז פחות מששים בלע, ובי אירפ את פתבשיל מפכלי בצדו רותח פרי אבר דרך חלקו של פכלי שנאסר ופתבשיל אוסור - אס ד"א שיש בתבשיל ששים כגדז חלק פכלי שנאסר - דפיינו ששים פאם ששים כגדז פלעפה!

8' ש"ק ס"ק י"ט א"ז ס"ק י"ז

דפי פש"ק בכל אופן ז' ריק דפלעזי את פכלי ולפי פש"ז פואו חומרא.

9' ש"ע סעיף ו', א"ז ס"ק כ',... אכ"ע, וש"ק ס"ק כ'

דפי פש"ע נפ"א דאוסור את פתבשיל כשנבלה פלעפה של"א כגדז פרוזב אולא פש"ק מפקפק על פמנפג, ולכל פדעות איסור מוצע שנבל כגדז פאש נשר מ"ד וינן אוסור.

10' ש"ע סעיף ז' ורמ"א, נפ"א, א"ז ס"ק כ"ב

בשעת פדחק סומכים - או על פשיטות שאין פפאפז בכלי, או פאיסור מפאפז בכל פכלי ובכל בששים, או אין חנין בבלז.

3' אלא מיהו היכא דניער בכף חדשה כזית חלב ואחר כך תחבה בבשר א"צ אלא ששים כחלב שנבלע בה דהא ידעינן כמה הוי. וכן הדין אם נייער כזית חלב בכף ישינה שאינה בת יומה אבל אם היא ישינה ובת יומה י"ל דחזר כל שבלוע בתוך הכף מבשר בחלב חתיכת נבלה ובכולה משערין דמאי דנפק מינה לא ידעינן. אבל הרמב"ן ז"ל כתב דמסתברא דלא אמרינן בבלוע העני"ן ואין משערין בין בישינה בין בחדשה אלא במאי דבלעה לבד.

בדיני חנ"ג בנעצ לבשר בחלב יש עוד אגן פנעצ עס לבצין ואס לבליצות בכלים-

1' ש"ע י"ד סי' ז' צ"ז סעיף ו' וש"ק סוף ס"ק כ"ב, עוד כתב ב"י...

לפי פב"י כלי שנאסר בבישול בשר בחלב ואוכ"כ בשלם בו מים, תוך מצ"ע נעשה פנים נבלע ואס שוב בשלם בו ירקות תוך מצ"ע מבישול פנים - למרות שפואו יותר ממצ"ע מבישול פב"י - נאסרו פירקות. ופקשפ אלו פש"ק שלשיטת פב"י שד"א אמרין חנ"ג אדכא בבשר בחלב ולכא בשאר איסורים - ופוסבר פוא מפני שבשר פוא פיתר ואס חלב פוא פיתר וכשנתבשל יחד איסורים וא"כ אסרו פבשר ופחלב זה את זה ומחילכא עס פבשר ואס פחלב צ"מס נקראים נבלע, משא"כ בפיתר שבלע שאר איסורים שפיתר פוא פיתר ופאיסור פוא איסור ולכא נאסר הפיתר מצולם אדכא שאסור לכאכלו מפני פאיסור נבלע בו, וא"כ - מים שבלע בשר בחלב ז"ריק לפריות כמו שאר איסורים שפרי' פבב"ח כבר איסורים ופמים בלעו אעס איסור - ומחילכא פיה ז"ריק לפריות שלפי פמחבר לכא נעשו פמים נבלע ואס כבר אברו כ"ד שעות מבישול פבב"ח בכלי למפ נאסרו פירקות? ומסקנת פש"ק שאולי סובר פב"י שמדברין אמרין חנ"ג בבב"ח בכל אגן אפילו בשלם שייק סברת רביע אפרים.

ופנה, בפלכות ביאול ראינו מחלוקת ראשונים בהצדדת אינו בן יומו - שלפי רש"י לנית לילע פואמת ולפי פרי"י אין אעס בלעו נעצם עד שיצברו אלו כ"ד שעות ופסק פשוט כ"י -

2' ש"ע י"ד סי' ק"ג סעיף ז' ורמ"א

פרמ"א דייק מן פמחבר שאפטר לסמוך על לנית לילע בין פבו"ח לבין בישול פמים שא"ז מצ"ע מבישול פמים אדכא מבישול פחלב, ופרמ"א מק"ל עס בלנית לילע בין פבשר לחלב שאס בישל בשר בלפרים וחלב למחרת בבוקר ומיד אחרי בישול פחלב בישל בו מים - שא"ז מצ"ע מפמים אדכא מפחלב, ובשאר איסורים מק"ל בכל אגן במקום פפסד שאפילו אס בישל נבלע ומים באותו יום שא"ז מצ"ע אדכא מבישול נבלע ולכא מבישול פמים.

3' ש"ק ס"ק י"ח, גס מ"ש פרב וכן אס אברפ... מוכרח, וחידושי ר"ע איג"ר ד"פ אינו מוכרח

רע"א פסביר את דברי פש"ק לשיטתו לילע מים שנתבשלו בכלי פבלעו מבושור וחלב לכא נעשו נבלע אדכא מדברין ולכן פק"ל פמחבר בלנית לילע בין פבב"ח לבין פמים, אב"ל כשלנית לילע פפסיקה בין בשר לחלב - פרי זו שאלע בחנ"ג דאורייתא - פאס נעשה פחלב נבלע - ולכן סובר פש"ק שאין מקום לפק"ל.

4' עס בש"ק, מ"מ בעיקר פדין...

פש"ק אגן שלפי פמחבר שאין חנ"ג בשאר איסורים לכא שייק חנ"ג במים שנתבשלו אחרי בב"ח (וכנראה סובר פש"ק שאין מקור לפוסבר שנתן בס"י ז"ד שבדבר פנאסר מחמת בב"ח אומרים חנ"ג מדברין), אב"ל בכל זאת מונס מצ"ע ממתי שמחמו שס את פמים - וכן בשלם פיתר בכלי ב"י משאר איסורים מונס מצ"ע מצת בישול הפיתר - מפני שגס בלי חנ"ג בישול הפיתר בכלי איסור מונע את פאיסור שבו מלפפס.

עוד זיור על חנ"ג בכלים מנינו בעגן פתוחב כל חלביית לתוך קדרה על בשר -

5' ש"ע י"ד סי' ז' צ"ז סעיף ב' דברי פמחבר, וש"ק ס"ק ד',... בפעם פב"י, וס"ק פ'

לפי פשוט חוששים שלמרות ואס פחלב שבכלי נתבסד בתבשיל בכל זאת נשאר בה ק"ת חלב ונעשה נבלע ואס תחבו אותה פכלי באותו תבשיל נבלע פבב"ח ואוסר את פתבשיל - ואס נודע בינתיים אי"ז אדכא שים מפני שפדין נפסק שפחלב בלע ואין כאן חנ"ג

6' ש"ק ס"ק ד', ונראה דמפ"ט...

לפי פש"ק לילע שבליצת בב"ח בפיתר נקרא חנ"ג דשאר איסורים, אס נתחבה פכלי פאס שלישית כבר נאסרה פכלי בתחיבה פשני"ה ואכשיו כבר אינו חנ"ג של בב"ח אדכא של שאר איסורים - ומחילכא אי"ז שלם פמים שים.

7' רמ"א עס, וש"ק ס"ק ו',... אין לפחמיר'

מנהגן לפק"ל ומוכים על פמב"ן שאין חנ"ג בבלעו

8' ש"ע סעיף ט', ד', וס"ז ס"ק ט',... סולדת בו'

פכלי אצ"ה נאסרה אפילו כשיש שים כגדדו ולכא אמרין שכל פחלב נבלע וכאין פלעלע.

עוד מחלוקת בעגן מנינו באחרונם ריש פלכות בשר בחלב -

9' ט"ז י"ד סי' פ"ז ס"ק ב',... וא"כ פוי כשאר איסורים, ונקודות פכסל פס'

שיטת פב"י פיא שחז"ל לזרו שס בב"ח עס כשפבשר או פחלב אכא לעגן חנ"ג - דאילו משום אכא אגן אין חנ"ג לרבינו אפרים, ופקשה פכ"ז דכאן שפאכא כבר אסור לכא שייק סברת רבינו אפרים, ופש"ק בנקודות פכסל תיריף שבנעצ לרב"ח פרי פבשר מותר ונאסר ע"י פבישול בחלב - ומחילכא שייק סברת רבינו אפרים, מנעשה פסקו עס פש"ק ואס פכ"ז כ"י שאין שס בב"ח על אכא.

חצ"ן

חצ"ן דבב"ח:

חתיכת בשר שנפלה למוק קדירה של חלב:

סלקה צד שלטא נח מרתיחתה וישוץ/טצימה/רמ"א-ששים (והבשר אסור)
נחה מרתיחתה ואז סיכה: ששים (פמ"ג וא"ז ס' כנגד חלב הנשטט מהבשר דמב"מ דרבנן והקלו)

טפת חלב שנפלה על חתיכת בשר רותחת:

דב"מ בש"ק. די' שמיני'ת בחלב/ש"ק בש"ק. ר"ן נטיחה)

טפת חלב שנפלה על חתיכת בשר שבתוך הרוטב בקדירה רותחת:

אם יש ששים כנגד הטפה בכד התבשיל מותר, ואם לאו הכד נששה נבדל ו' ס' כנגד הכד

טפת חלב שנפלה על חתיכת שמחוי' לרוטב על מרי':

לא נעזר ולא כיוסה כדל: אם יש ס' בחתיכה כנגד הטפה הכד מותר, ואם לאו החתיכה אסורה
נעזר בתחלה ולא בסוף: ב"ר ברמב"ם. אם אין ס' בחתיכה נ"ן והתבשיל אסור / מהר"ן חביב(רמ"א) צ"ס בתבשיל נהטקה
נעזר מתחלה וצד סוף: אם יש ס' בתבשיל כנגד הטפה הכד מותר, ואם לאו הכד נ"ן
לא נעזר בתחלה אלא בסוף: אם אין ס' בחתיכה כנגד הטפה נאסר התבשיל (אא"כ יש בו ס' כנגד החתיכה)

טפת חלב שנפלה על חתיכה שמקצתה ברוטב:

לא נעזר ולא כיוסה כדל: רש"י בש"ק. אם אין ס' בחתיכה כנגד הטפה החתיכה נ"ן אובד התבשיל מותר (ש"ק רמ"א מסתפק)
רש"י צ"ז: אם אין ס' בחתיכה כנגד הטפה נ"ן והתבשיל אסור (שו"ע ד"ט)
ר"ן: אם יש ס' בתבשיל כנגד הטפה הכד מותר (ש"ק, ידפי"ט ד"ט רמ"א והחמיר דאסור החתיכה)
לא נעזר בתחלה אלא בסוף: רש"י. אם אין ס' בחתיכה נ"ן והתבשיל אסור/ר"ן: אם יש ס' בתבשיל כ"ן הטפה מותר

טפת חלב שנפלה על איזה מקום בתבשיל וט"ל נוצע ט"ל:

רמב"ם בש"ק. נעזר הכד אפי' אם אינו מיד (דאין חצ"ן בספק)/רמב"ם דב"ר (רמ"א) נעזר מיד

חצ"ן דשאר איסורים:

טפת נבילה שנפלה על חתיכת היתר שמחוי' לרוטב על מרי':

לא נעזר בתחלה ונעזר בסוף: ר"ת. אם אין ס' בחתיכה כנגד הטפה, נ"ן ו' ס' בתבשיל כנגד החתיכה (רמ"א)
ר"אפרים. אם יש ס' בתבשיל כנגד הטפה מותר (ש"ק)

טפת נבילה שנפלה על חתיכת היתר שמקצתה ברוטב:

לא נעזר ולא כיוסה כדל: ר"אפרים (שו"ע) דרש"י. אם אין ס' בחתיכה אסורה וט"ל: אם אין ס' בתבשיל אסור (ואין ט"ל בתש"י)
ר"ת (רמ"א) דרש"י. דפי' ש"ק אם אין ס' בחתיכה אסורה והתבשיל מותר (רמ"א מספק)
דפי' ט"ל אם אין ס' בחתיכה צ"ס' בתבשיל כנגד החתיכה, והיא אסורה
ד"ר: אם יש ס' בתבשיל כנגד הטפה הכד מותר (ט"ל רמ"א והחמיר בחתיכה)
לא נעזר בתחלה אלא בסוף: ר"אפרים (שו"ע) דרש"י. אם אין ס' בחתיכה אסורה וט"ל: בתבשיל (ט"ל ש"ע כרש"י)
ר"ת (רמ"א) דרש"י. אם אין ס' בחתיכה כנגד הטפה צ"ס' בתבשיל כנגד החתיכה
ד"ר: אם יש ס' בתבשיל כנגד הטפה הכד מותר (ט"ל. דש"ק רמ"א והחתיכה אסורה)

כשרה שנתבשלה עם נבילה ואח"כ נפלה היתר:

ר"אפרים (שו"ע): א"צ ס' כנגד ההיתר אלא כנגד האיסור שבה (המ"א רק בלא נוצע)
שו"ע. והחתיכה באיסורה צומדת (אם מכירה)
ר"ת. (רמ"א): ההיתר נ"ן ו' ס' כנגד (או"ה. רק בנצח/ש"ק. אפי' דלא נוצע)

כשרה שנתבשלה עם נבילה ושוב נתבשר בהיתר: בכ"ז מותר (באיען ברוב והשאל"מ ב"ס - וכ"ז ביבשה)

היתר נוצע שנתבשר עם נוצע איסור ואין ס' ושוב נתבשרו הנוצע היתר: הכד מותר כשיש ס' כנגד האיסור (רמ"א בהפס"מ)

בשר וק"ל דבוק בו שנתבשל עם היתר: ר"אפרים צ"ס' כנגד הק"ל (שו"ע)

ר"ת. דפי' רמ"א צ"ס' כנגד הכד והבשר באיסורו צומד

היתר שנתבשל עם חמ"ץ הפסח ויש ס' כנגד החמ"ץ ונפלה היתר: מותר (משנה של משהו ואין חני"ח)
(פמכ"ח וסלקו י"ש ס' בהיתר ש"ע)

איסור שנמצא עם היתר אחר עירו: סמ"ג. יהכ"ל אסור (שו"ע דכתחילה) והכ"ל מותר (ש"ק. באב"י)
סו"ת. סומכים שהאיסור תמיד ה' עם הרוב (ס') במקום שיש' לומר כן (ש"ק בשמ"א)
רש"י. הכד מותר דתו"ש' דהק"ל (רמ"א, ש"ק באינו)

ירקות שנתבשלו עם בשר ושוב הוחמו בכלי חלב: א"צ ס' בקדירה אלא כנגד הבשר הבטוח (אין חצ"ן בהיתר)

ירקות שנתבשלו עם ב"ח שהוחמו בכלי כשר: ב"י. צ"ס' כנגד הכד דנ"ן (ש"ק מדרבנן דב"י)/ש"ק. ר"אפרים. כנגד הבב"ח
ר"ת. כנגד הכד (רמ"א)

בשר שמאה נתבשל בחלב טהור ושוב בישל בו היתר: ב"י. ר"אפרים ור"ת. צ"ס' כנגד הבב"ח
ב"י. ר"אפרים. צ"ס' כנגד הבשר הבטוח
ר"ת. ס' כנגד הבב"ח

חצ"ן בכדים

כדי שגשגו בו נביעה ואח"כ בשלו בו היתר תוך מצד"ע: ר' אפרים ז"ל ס' כנגד הנבטה (ש"ע)
 ר"ת: רשב"א, רמב"ן, ס' כנגד הנבטה (רמ"א, מייק"ר הד"ן)
 רא"ם: לפי רמ"א, חרס ס' כנגד הכ"י
 בכ"י: מתכת ס' כנגד הנבטה
 פ"ק: בכ"י חרס ס' כנגד הנבטה

כדי שגשגו בו היתר, תוך מצד"ע נבטה, ותוך מצד"ע היתר: ר' אפרים (ש"ע) ס' כנגד הנבטה
 ר"ת: רמב"ן, ס' כנגד הנבטה
 רשב"א: ס' כנגד הנבטה וההיתר הבטוח
 רא"ם: רמ"א, חרס ס' כנגד הכ"י
 בכ"י: מתכת ס' כנגד הנבטה וההיתר
 פ"ק: בכ"י חרס ס' כנגד הנבטה וההיתר
 בכ"י: מתכת ס' כנגד הנבטה

כדי שגשגו בו נבטה, תוך מצד"ע מים, ותוך מצד"ע מהמים ירקורת (אבל אחר מצד"ע מהבשר):
 ר' אפרים: שו"ע, מותרים / ש"ק, אסורים (ז"ל כנגד הנבטה)
 ר"ת: רשב"א, רמב"ן, רא"ם, אסורים (ז"ל ס' כנגד המים)

כדי שגשגו בו בשר, תוך מצד"ע חלב, ותוך מצד"ע מהחלב ירקורת (אבל אחר מצד"ע מהבשר):
 ר' אפרים ור"ת: רמב"ן, ס' כנגד החלב
 רשב"א: ס' כנגד הבשר והחלב
 רא"ם: רמ"א, חרס, ג"מ כנגד הכ"י
 מתכת: רק כנגד הבו"ח
 פ"ק: ס' כנגד הבשר והחלב
 מתכת: רק כנגד החלב

כדי שגשגו בו בשר, חלב, מים, ירקורת תוך מצד"ע של המים בטב"ד: ר' אפרים: שו"ע, ס' כנגד המים
 פ"ק: ס' כנגד הבו"ח
 ר"ת: ס' כנגד המים

בשר, חלב, עינת טיבה, מים, ירקורת תוך מצד"ע של המים בטב"ד: ר"ת ור"א: ש"ק, ס' כנגד הבו"ח וז"ל המים
 שו"ע: מותרים (ח"נ דרבנן)

נביטה, עינה, מים, ירקורת תוך מצד"ע של המים בטב"ד: ש"ק, ס' כנגד הנביטה וז"ל, וז"ל כנגד המים
 שו"ע: מותרים (אין ח"נ נבטה כר' אפרים)
 רמ"א: מותרים (בח"נ דרבנן סומכים ארש"י)

בשר, עינה, חלב, מים, ירקורת תוך מצד"ע של המים בטב"ד: שו"ע (לפי ש"ק) אסורים
 רמ"א: מותרים

ספת נבטה שנפלה על קדרה חדשה (או אבי"ז) על האש ומקצתה מלאה היתר חם (יס"ב):
 כנגד הרוטב: מותר והכ"י, הכשר (חומרא)
 (ימתין עד שתפ"ק) כנגד הריקן: אם יצרה מאכ"ס רותח:
 רא"ם: רמ"א, ז"ל ס' כנגד החרס
 פ"ק: ז"ל ס' כנגד הטפה
 רמב"ן ורשב"א: ס' כנגד הטפה
 (ר' אפרים: טב"ד ס' כנגד הטפה)

ספת נבטה על קדרה בת יומא של היתר: כנגד הריקן. כנגד אכ"ס שרש"א בר"ת ז"ל פ"ק מים ס' כנגד הטפה
 פ"ק ג"מ טב"ד ס' כנגד החרס

ספת חלב על קדרה חדשה עם בשר: כנגד נבטה על חדשה

ספת חלב על קדרה בשרית ב"י: רשב"א, ס' פ"ק מים ס' כנגד הטפה (כסמ"ק) (ש"ע)
 רמב"ן: ס' כנגד הטפה (בשלה"ד)

ובכ"י - איסור מוצ"ט כנגד האש אינו אוסר

כ"ף חלבית ב"י שתחבה בבשר ב"ש וז"ל נודע בינתיים:
 (חוששים שנשאר בשר בכ"ף ומאכ"ס -)
 רמב"ן: ס' (רמ"א)
 רשב"א: ק"כ (ש"ע)

כנגד אכ"ס שתחבה ג' פעמים: ר' אפרים: ש"ק, ק"כ
 פ"ק
 ר"ת: כנגד הפעם ב'